

सर्वेति बहिर्वेद्यामिव सर्वकर्मसु ज्योतिष्टोमादिष्वपिनराः कामकारादेव पशून् हिंसन्ति न तु शास्त्रात् यतः धर्मात्मा मनुः सर्ववेदार्थतत्त्ववित् अहिंसा मेव अब्रवीत् प्रशंसं ननु वसन्ते वसन्ते ज्योतिषाय जेत प्रतिसंवत्सरं सोम
 इति श्रुतिस्मृतिभ्यां नित्यत्वेन विहितेषु ज्योतिष्टोमादिषु विहितः पश्चालंभः कथं कामकारः स्यात् जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्य इत्यृणश्रुतेश्वानधीत्या
 निष्ठाप्रजामनुत्पाद्य च कथमनृणो वा स्यात् अनाहिताग्नितायाश्चोपपातकेषु स्मरणात् कृताधानस्य समर्थस्य कृत्वानारंभो वा कथं स्यादिति चेन्न गार्हस्थ्यस्यैव कामकारत्वेन तन्मूलकानामाधानादीनामपि तथात्वात्
 जायमानो वै इत्यत्रापि न उत्पद्यमान इत्यर्थः किंतु गृहस्थः अधिकारी वा संपद्यमान इति व्याख्येयं अन्यथा पित्रादिष्वकृताधानेषु पुत्रादीनामनाहिताग्निताजनितदोषभाक्कोपपत्तेः किंच यदहरेवैनं श्रद्धोपनमेदथा
 दधोताथ यजेतेति शतपथश्रुतेराधानादिविधिषु श्रद्धावानधिकारी श्रद्धावाधीतसांगवेदस्य आपातप्रतिपन्नवेदार्थस्य पुत्राद्येते अदृढायत्तरूपा अष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म एतच्छ्रेयोयेभिनंदंति मूढा जरा मृत्युते पुन
 रेवाविशंतीत्यादिश्रुत्या षोडशऋत्विजो यजमानः पत्नीचेत्यष्टादशतैर्निष्पाद्यानां यज्ञानामदृढत्वं तत्कर्तृणां च मूढत्वं दर्शयंत्या ज्योतिष्टोमादिभ्यो हिंसा वद्भ्यो यज्ञेभ्यः प्रागेवापनीता तथा च वसन्ते वसन्ते ज्योतिषाय जेत
 तिविधितो निदार्थवादानुमितनिषेधाच्च अतिरात्रेषोऽशिनं गृह्णाति नातिरात्रेषोऽशिनं गृह्णातीति विहितप्रतिषिद्धत्वात् षोडशियहवत् ज्योतिष्टोमोऽपि कृताकृत एवेति अश्रद्धाधानस्य तत्र प्रवृत्तिः कामकारकतैव
 सर्वकर्मस्वहिंसा हि धर्मात्मा मनुः अब्रवीत् ॥ कामकाराद्विहिंसन्ति बहिर्वेद्यां पशून् नराः ॥ ५ ॥ तस्मात्प्रमाणतः कार्यो धर्मः सूक्ष्मो विजानता ॥ अहिंसा सर्वभूतेभ्यो
 धर्मोभ्यो ज्यायसीमता ॥ ६ ॥ उपोष्य संशितो भूत्वा हित्वा वेदकृताः श्रुतीः ॥ आचार इत्यनाचारः रूपणाः फलहेतवः ॥ ७ ॥ यदियज्ञांश्च वृक्षांश्च यूपान्श्चोद्दिश्य मान
 वाः ॥ दयामांसं न खादंति नैष धर्मः प्रशस्यते ॥ ८ ॥ सुरामत्स्यामधुमांसमासवं कृसरौदनं ॥ धूर्तैः प्रवर्तितं त्येतन्नैतद्देवेषु कल्पितं ॥ ९ ॥ मानान्मोहाच्च लोभाच्च लौ
 ल्यमेतत्प्रकल्पितं ॥ विष्णुमेवाभिजानंति सर्वयज्ञेषु ब्राह्मणाः ॥ १० ॥ पायसैः सुमनोभिश्च तस्यापि यजनं स्मृतं ॥ यज्ञियाश्चैव ये वृक्षावेदेषु परिकल्पिताः ॥ ११ ॥
 न चोपनिषदध्ययनात्प्रागेव ज्योतिष्टोमे प्रवृत्तिः संभवति येन निदाश्रवणात् प्राकृतत्रश्रद्धा आवश्यकत्वबुद्धिश्च संभाव्येत स्वाध्यायोध्येतव्य इति ब्रह्मचर्ये एवार्थज्ञानपर्यंतस्योपनिषदध्ययनस्य सिद्धत्वात् ननु
 कांडद्वयाध्याय्यपि कर्मकांड एव श्रद्धावानहमस्मिन्नज्ञानकांडे इति चेत् तर्हि मोहसर्पदष्टस्य तव कर्मनिबन्धुरी कुर्वतस्तत्त्वज्ञानसितेयं तिकायतां ननः किंचिच्छिन्नं सर्वथाप्यज्ञानात् कामकारकता हिंसा कर्मणि प्र
 वृत्तिरिति सिद्धं तस्मादुक्तविधे एव श्लोकार्थः ॥ ५ ॥ प्रमाणतः प्रमाणयोर्बलाबलं विजानता सूक्ष्मो धर्मः कार्यः तमेवाह अहिंसेति ॥ ६ ॥ गृहस्थस्य पंचसूना नाम परिहार्यत्वात् कथमहिंसा कार्येत्यत आह उपोष्ये
 ति उपसमीपे ग्रामस्य वा संकृत्वा भिक्षार्थं ग्रामं प्रविशेदिति विधेः संन्यस्येत्यर्थः संशितस्तीक्ष्णव्रतो भूत्वा वेदेन कृताः श्रुतीः फलश्रुतीः अक्षय्यं हवैचातुर्मास्ययाजिनः सुकृतं भवतीत्याद्याः हित्वा आचार इति बुद्ध्या
 अनाचारो गृहस्थाचारहीनः स्यात् पुरुषस्येदमेव श्रेय इति बुद्ध्या नैष्कर्म्यं श्रेय इति बुद्ध्या कृपणाः क्षुद्राः फलमेव कर्मणि प्रवृत्तौ हेतुः कारणं येषां तथा भूताः ॥ ७ ॥ एतदेव कर्म निदयास्तौति यदीति यज्ञादिपरामान
 येदित्याह विष्णुमिति ॥ १० ॥ तस्यार्चनार्थं च न शक्तेरिव सुरामांसाद्यपेक्षितमित्याह पायसैरिति ॥ ११ ॥